

Orde van dienst – 3 januari 2020 – Protestantse Kerk Ieper

Welkom

Van harte welkom in deze eerste kerkdienst van het nieuwe jaar. Deze zal in het teken van Simeon zal staan. Simeon is een bijzonder figuur want we horen van hem dat hij Jezus in zijn armen neemt. Terwijl hij Jezus wiegt, barts hij in zingen uit. Hij zingt van een nieuwe tijd. Een tijd waarin God zijn volk troost. Wat kunnen wij leren van Simeon?

In dit nieuwe jaar beseffen we weer extra dat we afhankelijk zijn van de zegen van onze Heer die met ons meegaat. Daarom beginnen we dit jaar ook weer met de woorden:

Onze hulp en onze verwachting is in de naam van de HEER, die hemel en aarde gemaakt heeft.
Hij is trouw tot in eeuwigheid
En Hij laat nooit in de steek wat Hij begonnen is

Genade en vrede voor jullie
Van God de Vader
Van Christus de Messias
En de Heilige Geest, de Trooster

Lied: Lofzang van Simeon

[Klik hier](https://www.youtube.com/watch?v=5fTh_heakIA) of via deze link: https://www.youtube.com/watch?v=5fTh_heakIA

Zo laat Gij, HEER, Uw knecht,
Naar 't woord, hem toegezegd,
Thans henengaan in vrede;
Nu hij Uw zaligheid,
Zo lang door hem verbeid,
Gezien heeft op zijn bede.

Een licht, zo groot, zo schoon,
Gedaald van 's hemels troon,
Straalt volk bij volk in d' ogen;
Terwijl 't het blind gezicht
Van 't heidendom verlicht,
En Isrel zal verhogen.

Gebed om Gods omhelzing en vergeving

Goede God,
We komen tot U op de drempel van dit nieuwe jaar,
We vragen U om ons dit jaar te leiden,
Omdat we de richting van uw vrede op willen gaan,
Help ons om steeds te ervaren,
Dat U ons omhelst en opneemt in Uw vrede,
Laat ons voelen dat U de trooster bent,

Zoals U Simeon getroost hebt,
Troost ook ons.
Zodat wij van Uw liefde blijven zingen.
Amen.

Lied: Troost nu, troost nu, troost nu mijn volk

[Klik hier](#) of via deze link: <https://www.youtube.com/watch?v=nGnzqZAYkIc>

Troost nu, troost nu, troost nu mijn volk
Spreekt tot het hart van Jeruzalem,
Spreekt tot het hart van Jeruzalem,
Spreekt tot het hart van Jeruzalem,
Roept het toe, roept het toe,
Uw ongerechtigheid geboet,
Volbracht uw lijden
Uw ongerechtigheid geboet,
Volbracht uw lijden
Hoor, hoor, hoor, hoor, hoor
Iemand roept in de woestijn
In de wildernis, baant nu de weg
In de wildernis, in de woestijn, in de wildernis

Bijbellezing – Lukas 2: 22-35

22 Toen de tijd gekomen was dat zij zich volgens de wet van Mozes moesten reinigen, brachten ze Hem naar Jeruzalem om Hem aan te bieden aan de Heer, 23 zoals in de wet van de Heer geschreven staat: Al het mannelijke dat de moederschoot opent, zal de Heer worden toegewijd, 24 en om een offer te brengen, volgens de wet van de Heer: een koppel tortels of twee jonge duiven.

25 Daar in Jeruzalem woonde een zekere Simeon; het was een rechtvaardige en vrome man; hij verwachtte de vertroosting van Israël en op hem rustte heilige Geest. 26 Door de heilige Geest was hem geopenbaard dat hij de dood niet zou zien voordat hij de Messias van de Heer had gezien. 27 Door de Geest geleid ging hij naar de tempel. Toen de ouders het kind Jezus binnenbrachten om met Hem te doen wat volgens de wet gebruikelijk is, 28 nam hij Hem in zijn armen en loofde God met de woorden:

29 'Nu, Meester, laat U,
zoals U gezegd hebt,

uw knecht in vrede gaan;

30 want mijn ogen hebben uw heil gezien,

31 dat U ten aanschouwen van alle volken hebt toebereid,

32 een licht dat een openbaring zal zijn voor de heidenen

en een glorie voor uw volk Israël.'

33 Zijn vader en moeder stonden verbaasd over wat er van Hem gezegd werd. 34 Simeon zegende hen en zei tegen zijn moeder Maria: 'Deze jongen zal velen in Israël ten val brengen of laten opstaan. Hij zal een omstreden teken zijn 35 – ook door uw ziel zal een zwaard gaan – en zo zal onthuld worden wat er in veler harten omgaat.'

Lied: Nu laat u mij in vrede gaan

[Klik hier](#) of via deze link: <https://www.youtube.com/watch?v=W5YM93Z-Mu0>

Hoe lang nog tot uw vrede komt? Wanneer vertroost U Israël?
Hoe lang tot uw Gezalfde komt en Davids huis in eer herstelt?
Hoor ons gebed, zie ons verdriet; onthoud ons uw genade niet.
O Trooster, geef ons hoop en moed als U ons ongezien ontmoet.

U leidt mij naar uw heiligdom; ik zie de hoop van Israël.
Uw rijk van recht en vrede komt: de volken zien en staan versteld.
Gezegend is de vredevorst, de redder die uw volk verlost.
Gezegend is dit heilig kind, dat door zijn dood de wereld wint.

Nu laat U mij in vrede gaan, want U lost uw beloften in.
Ik neem uw redding dankbaar aan, tot eens de wereld vrede vindt.
Wanneer ik hier mijn ogen sluit, heet U mij welkom in uw huis.
Ik leef het leven tegemoet, tot ik U zie en U ontmoet!

Wanneer ik hier mijn ogen sluit, heet U mij welkom in uw huis.
Ik leef het leven tegemoet, tot ik U zie en U ontmoet!

Nu laat U mij in vrede gaan.

Overdenking

“Het belang van geloven is troost bieden. Troost, troost, mijn volk. Jesaja 40, vers 1. Dat leer ik vooral in mijn pastorale contacten. Troost is schaars, ook in deze tijden van pandemie. Dit is wat wij als kerken in de aanbidding hebben: troost. Het is ons belangrijkste product.”

Deze uitspraken zijn niet van mij, maar van een collega die geïnterviewd werd voor een tijdschrift over zingeving. Mijn ogen bleven hierbij bij haken. Het belang van geloof is troost bieden. Het belangrijkste product van het geloof?! Ja, ik denk het wel, als je het niet op een oppervlakkige manier beschouwt. Want geloven, dat is weten dat je in leven en sterven bij God thuis bent, weten dat je als bevrijd mens mag leven. Dát perspectief geeft troost.

Met dat perspectief wordt 2021 ook een troostrijk jaar. Want we blijven het nodig hebben: om elkaar te omarmen en bij elkaar te zijn. Zoals wij hopen dat 2021 een troostrijk jaar was, was er ook in het Israël in de tijd van Jezus een man die uitzag naar een nieuwe en een troostrijke tijd. Zijn naam was Simeon, en dat betekent zoiets als “luisteraar.” De traditie neemt aan dat het om een oude grijsaard gaat, maar we hebben eigenlijk niet heel veel aanleiding om dat te denken. Simeon woont in Jeruzalem en is meestal in de tempel te vinden: hij staat daarbij symbool voor het reikhalzend uitzien van het héle volk van Israël naar de Messias. Lukas vertelt ons precies wat we moeten weten over Simeon, en dat zijn vier dingen. Hij is rechtvaardig. Hij is gelovig. Hij ziet uit naar de tijd dat God Israël zal troosten. En hij had de Heilige Geest. Deze vier spreken voor zich, maar ik wil nog even wat verder kijken naar wat het betekent dat Simeon rechtvaardig is. Dat betekent namelijk veel meer dan alleen dat iemand zich aan de regels houdt. Het betekent dat je tsaddik bent, in het Hebreeuws. Dat je een persoon bent die leeft zoals een mens bedoeld door God is om te leven: recht, uit één stuk. Simeon is dus eigenlijk het prototype van de mens zoals God hem bedacht heeft. In harmonie, in vrede met God.

Kan de figuur van Simeon daarmee voor ons ook een gids zijn op de weg naar God? Ja, dat denk ik wel. Want hij bevindt zich op een drempel van een nieuwe tijd, net zoals Zacharias dat was. Hij heeft zijn leven geleefd als een integer man, een man die altijd vooruit keek. Want hij wist dat de beloftes van God voor Israël nog niet vervuld waren. Er stond nog wat open. Hij verwachtte de troost van Israël. En hij geloofde er rotsvast in dat hij de tijd nog zou meemaken dat hij de Messias zou zien. Want dat had de Heilige Geest hem zelf beloofd en daar hield hij zich aan vast. Die belofte zorgde er ook voor dat hij als het ware een “sensor” had waardoor hij precies wist wanneer het het juiste moment was.

We weten niet hoe lang hij gewacht heeft, dat kan jaren of zelfs decennia zijn geweest. Maar toen het juiste moment, het beslissende moment aanbrak, werd Simeon door de heilige Geest naar de tempel geleid. Daar stond hij oog in oog met de langverwachte Messias. De Messias die Israël zou troosten. Hij neemt het kind in zijn armen. Na afgelopen jaar waarderen we waarschijnlijk dit detail nog een beetje extra. Want we denken dan dit jaar onwillekeurig aan alle oma’s en opa’s die zo graag hun kleinkinderen in hun armen hadden willen nemen en het niet konden. Zowel toen als nu is iemand in je armen nemen een gebaar van tedere intimiteit, verbondenheid. Als je een klein kindje in je armen hebt, kan je je aandacht nergens anders meer op focussen, het is even het allerbelangrijkste van de wereld.

Zo neemt Simeon de Messias in zijn armen. Het is even de omgekeerde wereld: een mens die de verlosser vasthoudt. Een moment dat voor altijd in je geheugen gegrift zal staan. En bovenal ook: een moment van troost. Een moment waarvan je voor altijd weet: de wereld zal anders zijn, want dit kind is in de wereld gekomen. De wereld zal nooit meer hetzelfde zijn, want dit kind zal de wereld veranderen. Dit kind zal de wereld troosten en weer heelmaken.

Met het vredeskind in zijn armen looft Simeon dan de Heer. Het is een bekend thema voor ons geworden in deze weken. We hebben gekeken naar Zacharias en naar Maria en op kerst met de engelen mee het Ere Zij God gezongen. We hebben gevierd dat met kerst daadwerkelijk een nieuwe tijd gekomen is: de tijd van de Messias.

Want het is de Messias die het volk van Israël én de volken troosten zal. Dat is een oude profetie die werkelijkheid wordt.

In de YouTube afspeellijst vindt u er een lied dat hierover gaat. Het is geschreven aan de hand van Jesaja 40:

“Troost, troost, mijn volk.
Spreekt tot het hart van Jeruzalem,
Roep het toe,
Uw ongerechtigheid geboet,
Volbracht uw lijden.”

Er is nog een andere profetie die ook in vervulling gaat. We horen ervan in Jesaja 51.

“Want de HEER bemoedigt Sion,
al haar puinhopen troost Hij;
Hij maakt haar woestijn tot een paradijs,
haar dorre grond tot een tuin van de HEER;
vreugde en blijdschap zijn er te vinden,
danklied en harpmuziek.”

Wat een bijzonder beeld hier! Het zijn hier niet de mensen die troost vinden, maar het zijn de puinhopen van Jeruzalem. Want de puinhopen zullen weer herbouwd worden. De woestijn wordt weer een paradijs.

En Simeon wist dit allemaal. Als we lezen dat hij wachtte op de troost van Israël, dan weten we dat hij deze teksten in zijn hoofd had. Zo maakt Lukas duidelijk in één enkel woordje dat Jezus de Messias is en de vervulling van de beloftes uit Jesaja. Hij doet dat heel erg ingenieus. Want hij komt op het hele woordje “troost” niet meer terug in de rest van zijn evangelie. Uiteraard zie je op heel veel andere manieren in zijn evangelie dat Jezus de vervulling van de beloftes is. Maar er zijn zó veel verschillende beloftes die vervuld worden. Jezus als Immanuel, Jezus als de zoon van David, Jezus als het vredeskind. Hier in dit gedeelte komt even de focus te liggen op de troost.

En dat is precies de focus die wij ook nodig hebben voor onszelf in dit nieuwe jaar. Een jaar waarin de wonden die in 2020 geslagen zijn, nog niet geheeld zijn. De wonden van iedereen die iemand aan COVID heeft verloren en geen afscheid heeft kunnen nemen. De wonden van iedereen die een ouder langzaam heeft zien afglijden in de mist van dementie en hem of haar nauwelijks bezoeken kon. De wond van een maatschappij die steeds verder verdeeld raakt.

Daarom zingen we dit jaar mee met Simeon, omdat we weten bij wie onze troost te vinden is. Het is een nieuwe jaar. Maar de tijd is al langer nieuw: met de Messias is een nieuwe tijd ontstaan. Een tijd van vertroosting. Om het met de oude woorden van de catechismus te spreken: “wat is uw enige troost in leven en sterven? Dat ik voor altijd en helemaal met lichaam en ziel het eigendom van de Heere Jezus ben en niet meer voor mezelf leef.”
Amen.

Lied: Song of Simeon

[Klik hier](https://www.youtube.com/watch?v=plj3tu8mFgA) of via deze link: <https://www.youtube.com/watch?v=plj3tu8mFgA>

Lord, let your servant
Depart in peace
According to your Word
For my eyes have seen your salvation
Which you have prepared
Before the face
Of all people
A light to lighten the gentiles
And the glory of your people
Israël

Om zelf bij te mediteren

Zoals Simeon kan ik het Kind in mijn armen sluiten. Misschien is het Kind wakker en lacht het naar me. Wat gaat er om in mijn hart als dat gebeurt? Simeon loofde God. Ik ben dankbaar omdat God zich laat kennen op zo'n tastbare en kwetsbare wijze.

Voor de Lukas is de Heilige Geest heel belangrijk, en die Geest is nooit ver weg. In deze tekst is Hij nauw verbonden met Simeon. Hij helpt de oude man om God te herkennen en te loven en de ouders van Jezus te zegenen. Hoe zit het met mij? De Heilige Geest woont ook in mij: ik ben zijn tempel! Maar is Hij enkel een stille huurder die ik nauwelijks opmerk? Heb ik Hem opgesloten? Kan Hij mijn

mentor worden die mij bijstaat met raad en steun? Kan ik samen met de Geest nieuw leven scheppen?

Afkomstig van: www.gewijderuimte.org

Zegen

Ik zegen je met de ogen van Simeon,
die de Messias herkende toen Hij in zijn armen lag
Ik zegen je met de troost die Simeon ervaaarde,
Want hij kende de plek waar echte troost te vinden is.
Ik zegen je met de lofzang van Simeon,
om met hem mee de trouw van God te bezingen.

Amen.